

Le Mon
Petteri Puustinen
Hirvenkatu 8 as 7
50190 Mikkeli
10 mk

Vihdoinkin eroon aina haukutusta sarjakuvaseurailusta; Le Monia julkaisee Mikkelin sarjakuva-akatemia. Lehti täyttyy ilmeisesti mikkeliäisten piirtäjien tuotteista. Le Mon on koulu-esimerkki maaperästä, josta aloittelevat piirtäjät kasvavat. Kersantti Napalm, viinahuumorista ja toiminnallista ammuskelua. Tyttöjen ja poikien sarjakuvien erillaisuus näkyy mailin päähän, perusklaarisista poikkeavat sarjat ovat tyttöjen tekemiä. Lehtenä Le Mon on huolimattomasti tehty, monilla sarjoilla ei ole otsikkoa tai alkuvinjettiä. Tulos on sekava. Lopullista tuomiota varten odotamme seuraavaa numeroa.

Paras sarjakuvalehti
Mikko Valtosen
Oriveden opisto
Koulutie 5
Orivesi
15 mk

Nonsense-huumorin ja tyhjäänpäiväisyyden raja on epämääräinen. Vaarana on lipsahtaa väärälle puolelle ja niin Mikko Valtoselle on käynyt. Tiisa-tyyliin tehdyt tasapaksulla viittikynällä piirretyt simppelet kuvat jonottuvat sivun tai muutaman jatkumoiksi. Parhaimpia niistä ovat yleensä yhden kuvan jutut. Vaikkapa tällainen: töröhuulinen puikula sanoo isopäiselle ihmiselle: suudellaan. Tämä vastaa: "Käyn ensin raveissa". Kaikkiaan tavaraa on 48 sivua, kauniisti painettuna. Se ei tee sarjakuvasta taidetta, vaikka siihen pyrkineekin. Eikä toistaiseksi edes taiteesta taidetta, ehkä joskus sitten.

Pikkupossu Nakkisormi
J. Pohjonen
Rustholinkatu 5 B 20
08200 Lohja

Pieni niin kooltaan, kerrontakoinoiltaan kuin tarinaltaan. Kuvakertomus riimiteltyine selostusteksteineen pikkupossusta ja uudesta pikkuveljestä. Jutussa vilahuttaa jossain aavistuksenomainen oivallus, mutta kiinni siitä ei kyllä saa. Pisteistä toteutuksesta, se poikkeaa tavanomaisesta.

Joe le Taxi
Ginipik Press
PL 3
15200 Lahti
5 mk

J. Lehto piirtää hyvin. Joe le Taxista sitä ei kyllä huomaa, 18 sivun lehti on koottu suurelta osin kopioiduista kuvista joita yhdistää runsasmuotoisena vellova ornamenttipiirustus.

Silkkaa barokkia. Juoni on ihastuttavan sekava, tai itse asiassa sitä ei ole. Menoa se ei haittaa. Lopu on onnellinen; sodan loputtua ei ollut muuta kuin J. Lehdön sarjakuvia. Ja niitä luettiin!

Kuu-ukko
Juha Vuorma
Puistotie 6
93100 Pudasjärvi

Tarinoita on kolme: Jeesus, Lintu ja Saarnaaja 666. Jeesus-juttu on omaperäinen; Jesse hypää ristiltä paholaisen houkuttelemana mutta isäpappa saa pojan kipuamaan takaisin. Pojan tunnot eivät auta: "Haluan elää niinkuin muutkin ihmiset, enkä olla mikään kummajainen...messias..." Aavistamattaan Vuorma iskee asiaan, paternalistisen kristinuskon kuuilaisuuskulttiin. Lintu on kauhutarina variksesta, pahanilmalinnusta. Menettelee. Saarnaajassa yhdistyvät hevirokin ja länkkäreiden kliseet splatteriin. Outo keitos, mutta myös jollain tavalla siedettävä. Piirrostyö tavoittelee dramaattisuutta ja jylhyyttä, tasapainoa mustien ja veristen tarinoiden kanssa. Se ei ole valmista, oma tyyli ei ole vielä hanskassa. Mahdollisuudet sen löytämiseen ovat olemassa.

Nize fuckin christmas
Sami Hynninen
Keskilohjantie 14 A 9
08150 Lohja
15 mk

Kuvakirja joulusta: Satan Claus saapuu tupean ja perhe pilkkoo, puukottaa, sahaa sekä nirkkaa toisensa veriseksi möhkyksi. Joku saattaa tarinasta pitääkin, löytää sen syvemmät arvot. Mistä sen ikinä tietää. Piirroksia on yksi sivua kohti. Kuvat ovat sommittelultaan yleensä onnistuneita ja kynän käyttö on varman tuntuista. Kyse on kuitenkin selvästi kuvituksesta, ei sarjakuvasta.

Gomix
Hans Nissen
Juuttaankatu 9
70500 Kuopio
5 mk

Gomix 1/92 on uuden lehden ensimmäinen numero. Pääkirjoitus kertoo piirtäjien olevan nuoria aloittelijoita. Totta, jutuissa ja niiden toteuttamisessa on vielä paljon tekemistä. Kansikuvatarina Sorban voittamaton on se tavallinen tarina. Viidessä ensimmäisessä kuvassa selviää mistä on kyse: ensin lyödään pää irti, sitten ihminen halkaistaan, kolmannessa ruudussa miekka työnnetään ihmisen selästä läpi, neljännessä Sorbania vituttaa ja sitten hän menee kapakkaan. Loput sarjakuvat ovat huumoria. Välillä onnistumista hipaistaan, mutta ei usein. Seuraava numero osoittaa onko kehitystä tapahtunut.

Sarjari 34
Tampereen sarjakuvaseura
Pekka Manninen
Korttelahdenkatu 10 - 12 A 8
33230 Tampere
12 mk

Sarjari omistautuu tällä kertaa outouksille. Otso Höglund selvittää tiiviisti sivun tarinansa uuden ajan kulttuurihistorian. Juttu on hyvä, tarpeeksi outo ollakseen looginen. Referoitavaksi se ei valitettavasti alistu, luotta-va se on.

Timo Niemen voima on kuvissa. Hänen viisiviivinen tieteisbarokkitarinansa on visuaalisesti vahva. Vahvuus ei johdu vain runsaista mustista pinnoista vaan kuvien omasta voimasta. Tarina jää kuvien tekosyyksi, mutta se ei haittaa.

Nalle Virolaisen friikin elämäntarina on niin nallemainen tarina kuin olla voi; kuvat, kliseet ja maailmankuva on moneen kertaan ennen nähtyä. Onnistunut yksityiskohta on tarinan alkuun sijoitettu lyhytelokuva kissasta, joka listii Teemu Mäen.

Pekka A. Manninen on onnistuessaan hyvä. Onnistumisen esteenä on usein liian kova taitti, heikosti piirretty tai juoneltaan puolinen tarina. Kapteeni Kuolio -juttu Iso pyörä heittää kuuluu onnistuneisiin.

Vieraiden dimensioiden demonit vaivaavat Kuoliota paranoian partaalle. Ei syyttä, sillä hänen talonsa ammutaan avaruuskannuunalla mäsäksi. Kuuden sivun juttu on oikean pituinen, huolella piirretty ja juonessa on riittävästi asiaa.

Christer Nuutinen liikkuu kahdella sivulla Mannisen tavoin perimmäisten kysymysten äärellä. Veikkojen erilaisuus näkyy tarinassa; Mannisella Kuolio kohtaa listimishaluiset dimensioääriset manipulaattorit. Nuutisella homman hoitaa lempeä isä jumala. Ei liene vaikea arvata kumpi heroista on Vapaa ajattelija -lehden piirtäjä.

GoKooma 3/92
PL 63
83501 Outokumpu
10 mk

GoKoomassa on tekstiä ja sarjakuvia. Teksti ei ole kummoista mutta sarjakuvat ovat surkeitä. Kaltsu Kallion kynän jälki on mukavan näköistä, rentoa ja sujuvaa. tarinat ovat valitettavasti perusklaarisia: verta, tuhoa ja koulun kaameutia. Peter von Baghinkin jutut vaikuttavat uutta luovilta tähän verrattuna. Jos aihevalikoima joskus laajenee niin tulos voi olla aivan kelpoa.

Kärki 1 ja 2/92
Keski-Uudenmaan sarjakuvaseura
PL 89
04201 Kerava
15 mk

Kärki on pitänyt linjanaan niin pitkään linjattomuutta, että se alkaa jo käydä linjasta. Ykkösnumerosta vie 30 sivua Markus Rosbergin Anna ja Erik. Sarjaan on pantu paljon työtä, liian paljon. Kuvat ovat ohueilla tasapaksulla viivalla tehtyä piperrystä, joka tukkii koko sivun. Ruudut erotuvat toisistaan vain mustalla viivalla, joka tekee kokonaisuudesta vielä raskaamman.

Juuta ei yksinkertaisesti jaksa lukea. Tekstin tyyliä valinta ei ole myöskään osunut kohdalleen. Rosbergillä on kykyä, mutta se on osattava myös pitää tarvittaessa aisoissa. Kakkonen koostuu useista lyhyemmistä tarinoista. Tomi Jänkälän miehuuskoe on osin visuaalisesti onnistunut, eräänlainen anatomian harjoitustyö.

Tarmo Pyykkösen Miss Beauty Box on tarinaltaan omaperäinen. Sarjakuvana se tökkii, ajatus ei kulje jouheasti ruudusta toiseen. Markus Rosbergiltä on mukana lyhyt sarja Timantti navassa. Siinä tukkoisuus on edellisnumeron sarjakuvaa vähäisempää, ruudut isompia ja niiden välinen tila valkoista eikä mustaa. Tuloksena on heti luettavampi sarjakuva.

Kuvasarjat
Helsingin sarjakuvaseura
Jukka Rutanen
Uittamontie 6 E 24
00940 Helsinki
20 mk

Kuvasarjat näyttää sarjakuvalehdeltä; kelpo vihkonen Aku Ankan formaatissa. Sisältöönkin on nähty vaivaa, kunnioitettava tavoite. Krister von Willebrandtin Sian vuosi on piirroksiltaan Comesin imitaatio, johon tosin mahtuu Tardin puhekupliakin. Tarina on kovaksikeitettyä dekkarilajia.

Plagiointi ei ole välttämättä paha asia, tärkeintä on keitä ja miten plagioid. Hyvien tekijöiden käyttö esikuvina osoittaa kunnianhimoa ja sen suuntaa. Piirrostyö ei ole lainkaan valmista tai omaperäistä, mutta siinä on selvästi ainesta. Tarinasta ei voi puhua, sitä ei toistaiseksi ole. Koime luvattua jatko-osaa kertonovat senkin. Pasi Heikkisen Spiritoso jatkaa vahvaa mustavalko-linjaa. Aidon tähtivaeltajan esittämä ekotoplasmaruumiin vapaakoullunta maailman ympärillä on osin kaunista työtä. Tarina jää etäiseksi.

Vilja Niitilän Palautuspullopoika poikkeaa edukseen hommapaskialismisista nuorten arjen kuvauksista. Tarina on hieman impressionistinen ja kuvissa näkyy kiinnostus muuhunkin kuvataiteeseen kuin viihdesarjakuvaan. Jukka Rutanen Esrich van Wolen on jo tyyppisempää nuoren miehen tiotoistarinaa. Tyyli viiltää amerikkalaisiin seikkailusarjakuviin, tosin melko hyvin tehtynä. Jatkosarja, juoni selviää myöhemmin.

Mark Stählen Kahden maailman matkaaja on myös ennen luettu, totalitaarinen valtio, joka pakottaa kansalaisensa samaan muottiin. Tämän kuitenkin unohtaa tarinaa lukiessaan, sillä Stählen piirros on hienoa ja ote sopivan kevyt. Stähle luo outoja maisemia sympaattisina hahmoina. Ruutukoko on pieni, ei nosta jyrkästi esiin tarinan eri osia. Se toimii, sillä grafiikka on eivyydestään huolimatta tasapaksulla viivalla piirrettyä vailia dramatiikkaa. Hyvää jälkeä.

Alpha 3/92
PL 337
70101 Kuopio
25 mk

Alphalla on kunnianhimoa ja yritystä jota harvalta lehdeltä löytyä. Osin nelivärinen lehti pyrkii varsinaisille lehtimarkkinoille, täyttämään siellä ammottavan aukon. Toivottavasti yritys onnistuu ja mahdollistaa onnistuessaan lehden kehittymisen myös sisällöllisesti tukemmaksi. Anssi Keräsen Maailskuun idus on nelivärinen poliittinen kuvaus. Se on enemmän harjoitelma kuin toimiva sarjakuva. Peiteväreillä maalatut kuvat ovat osin komeita mutta sarjakuvana juttu ei kulje. Teksti täyttää sivut eikä muodosta kantavaa jatkumoa jollainen sarjakuvan tulisi olla. Sanottava jää samalla sekavaksi.

Timo Kähkönen on piirtänyt Timo Varpion käsikirjoitukseen tarinan lapsuuttaan etsivästä poliitikosta, Kadonnutta aikaa. Jälki on siistiä, tarina kulkee. Silti koko juttu jää etäiseksi, mitä tämä kaikki yrittää sanoa? Vieraantumistako, ja jos niin mistä? Poliitikko todellisuudesta vai aikuisuus lapsuudesta? Mitä on todellisuus? Omaan käsikirjoitukseensa Timo Kähkönen on tehnyt tarinan Musta lammas, Koskivaaran pappisperheen Teemun vaikeuksista ja äidin syyllisyydestä. Taas kerran: juttu on tyylikkästi tehty mutta kipinä puuttuu. Totoutuksen ammattimaisuus saa odottamaan tarinalta enemmän.

Petri Tolppasen Paksun Petterin painajainen on miellyttävämpi kohtaaminen. Pienen tarinan absurdi sävy tekee siitä sympaattisen. Piirrookset soveltuvat tarinaan, kertonta on osaavaa.

Tällä kertaa Alpha on onnistunut kannessaan nappiin, Klaus Haapaniemen Suomen leijona - Godzilla on komea.

Naarassarjat 4/92
Kääntöpiiri
Kalevankatu 34 D 10
00180 Helsinki
20 mk

Numeron aiheena ovat eläimet. Riikka Söyringin Into your skin on näyttävä kuvanovelli, sarjakuvana se jää ylimalkaiseksi. Pensselin jälki on kyllä hienoa. Rebecca Szalain Kissa lähtee pois taas on kuvakirja,

KARJAPAINO NRO 4

TILOUSOSASTE: Hinta 10,-
K.P. Wallininkuja 4B, 47
00530 HELSINKI

kuusi kuvaa joissa sovitettävä teksti. Tässäkin pensselin käyttö on elävää, vahvaa. Hesse Vuorisen Kissa tie on viimeinen kissasarja. Sekin menee taitoltaan lievästi kuvituksen puolelle, mutta on selvästi kertova ja ajassa liikkuva. Siis sarjakuvamainen. Jotkut kuvat ovat julmetun upeita.

Anne Strengiltä on epätavallinen yhden sivun sarja, kauniin fatalistinen sian näkökuima elämän kiertoon.

Tiina Pystysen eläin on kala, joka joutui lesken ruuaksi. Leskeä itseään palelee, talvi on julma. Yhtä julma kuin viihdettä tuottavat kustantajat ja voimia syövä maailma. Siltä voi suojautua vain votämällä peiton päälle. Onko tämä sitten keskeisyyriikkaa kuvin, kirikkaaksi hiottu muutaman kuvan sarja suurine valkoisine marginaaleineen?

Lehden pisin sarjakuva on Katka Koskivaaran Luona kuun, tykönä päivän. Se on sisältänyt fantasia luonnon kiertoon palaavasta naisesta. Piirrostyö on kauttaaltaan onnistunutta, täydessä tasapainossa tarinan kanssa. Viivan hienous ja taustan vähäelisyys selittävät suunnitelluilla väreillä, jotka jäivät pois. Se ei loppujen lopuksi ole haitaksi, nyt viiva näkyy paremmin. Naisen ykseys taustaan korostuu.

Nimiösiivu on uusi, erilainen kuin sarjan ensimmäisessä versiossa. Muutos on onnistunut, folkloristisen kankea alku on jäänyt pois.

Aiemman version hentoja viivoja on hyvin tuloksinkin vahvistettu siveltimellä. Naarassarjojen kannet ovat vuoden komeimmat. Tekijää ei mainita lehdessä eikä piirrosta ole signeerattu. Asialla on ikimuistoisen Lihaa-animaatioelokuvan tekijä Heini Kauppinen, oletan.

Suuri Kurpitsa 39
PL 260
33101 Tampere
20 mk

Kurpitsassa on kaksi yllätystä: teemana on jazz eikä rock ja Tiisa on tehnyt uusia sarjakuvia.

Tiisan kolme lyhyttä tarinaa siirtävät lukijan aikakoneeseen; niiden kosmos on Tiisan vuosien takaisten sarjojen kaltainen. tarinat ovat venyneet muutama sivun pituisiksi ja ruutu-taitto muistuttaa perinteistä, mutta sisältö on absurdin kevyttä, matka paradoksien arkistoon.

Sami Toivonen esittää pari sivun mittaista tiukkaan täytettyä tarinaa. Inertia-riitti on onnistunut; perhetytön rajun kapinan uppoutuminen kukkalyrynyihin. Sivun ilme kärsii tosin liiallisesta työstämisestä, kuvat alkavat jo tukkautua.

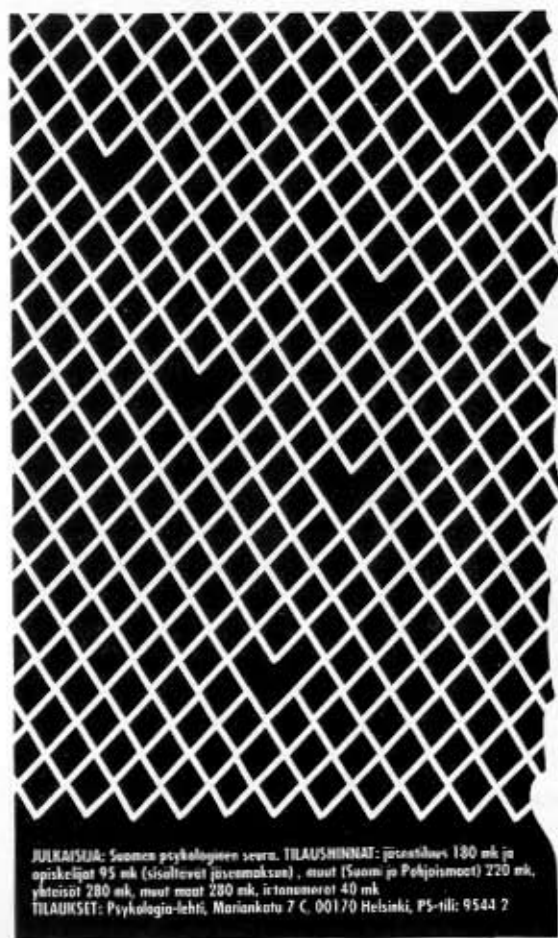
Reima Mäkisen ja Timo Varpion Ostoksilla on mieleen jäävä pala. Tarina isästä ja pojasta taratalossa on tapahtumiensa tavanomaisuudessa hyvin rakennettu. Mäkisen tyyli näyttää hyvältä, on dramaattisuuden välttämisesään tasapainossa jutun kanssa.

Hannun ja Riionheimon kaksisivuinen Aika on siitä hauska, että pohtieksaan ajan metafysisestä olemuksesta se hukkaa sarjakuvan kerronnan perusolomukseen kuuluvan ajan kokonaan. Kuvien väliltä puuttuu jatkuvuus, ne eivät aukea eteenpäin, purkaudu seuraavaan ruutuun. Kurpitsan 60 sivua on kaikkiaan mahtava paketti, sarjakuvia ja tekijöitä on koko joukko. Valitettavasti lehdessä puuttuu sisällysluettelo, lukijan on välillä hankalaa tunnistaa eri tekijät.

ASIAA SARJAKUVASTA, ELOKUVASTA, KIRJALLISUUDESTA, ROCK'N ROLLISTA etc.
OFTIMUUTUKSIA M.K. VILJUNEN SÄ. MÄKIKÄMPPÄNEN OJALA P.M.
• BIKET USA-SARJAKUVAT •
• SUPERLUUTTUJASARJAKUVAT •
• KOKKATU-SCHA •
• NEW YOUNG • STING •
SARJAKUVA - OJALA P.M. VILJUNEN SÄ. MÄKIKÄMPPÄNEN OJALA P.M.
KOKKATU-SCHA M.K. VILJUNEN SÄ. MÄKIKÄMPPÄNEN OJALA P.M.
RENDEZVOUS
ELÄMÄN RENDENPÄN PUNLITTI

Mikäli kyse on tietoisesta snobismista niin hyl, mikäli onohdyksestä niin sellaista sattuu. Laatuosan sisällön lisäksi lehdessä on sympaattinen kansipaperi.

PSYKOLOGIA-LEHTI 93

JULKAISU: Suomen psykologien seura. TILAUSHINNAT: jäsensuhje 130 mk ja opijakelut 95 mk (sisältevat jäsensuhje), muut (Suomi ja Pohjoismaa) 220 mk, ylätoisi 280 mk, muut muut 280 mk, it-tanssivat 40 mk.
TILAUKSET: Psykologia-lehti, Mariankatu 7 C, 00170 Helsinki, P5-tili: 9544 2

FINNCON
WANHALLA 93 7.8.8.1993
TERRY PRATCHETT BRYAN TALBOT

MAAN MIENSVYNTÄ JA SI-LAPAJUTUKA OVAT LARJ-STÄMÄSSÄ III I SINGEN SCIENCE FICTION-SEURA, III I SINGEN YHÖPÖSTON SCIENCE FICTION KLUBI JA HYVYN KULTTUURIKESKUS. MIUKANA MYÖS DARK FANTASY SEKA SUOMEN SARJAKUVASEURA VAPPA PÄÄSSY.